

द्वितः कृतार्थान्यस्तमायांतिप्रादुर्भवेति तथायोवेदेदंमेऽनेनांगं संस्क्रियत इति स्मृतेश्चिन्तशुद्ध्यर्थमेव कर्माणीति त्रेधा विभागः तत्रापक्षे विशिष्टगुर्वादिलाभो निश्चयं श्रवणादिसिद्धिश्च कर्मभिरेव जन्या द्वितीयेऽच्छोत्तिरेव कर्मफलं इतरत्तु यत्नांतरसाध्यं तृतीये चिन्तशुद्धिरेव कर्मफलं ज्ञानेच्छादिकं सर्वयत्नांतरसाध्यमिति विवेकः एवं ज्ञानाद्यर्थमपि कृतात्कर्मणस्तथाप्येफलार्थं निर्मितेच्छायागंध इत्यनूत्पद्येते एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूत्पद्यंत इत्यापस्तंबोक्तामनिदर्शनादानुषंगिकं स्वर्गाद्यपि भवति तथा स्वर्गार्थमपि कृतं तत् विशुद्धदेवतादिदेहोत्पादनद्वारामोक्षाय भवति यथाहुः विद्वराहादिदेहेन न सैद्रं भुज्यते पदमिति भोगं भंगुरमीक्षते बुद्धिशुद्ध्यनुरोधत इति च तथा दृष्टफलः पुत्रकामेष्ट्यादिरपि धर्मः सद्यः फलप्रदर्शनेन वैदिकधर्मेऽद्रोत्पादनद्वारा श्रेयोहेतुरिति न धर्मक्रियाविफला सर्वथापि कृतो धर्मो मोक्षद एवेत्यर्थः स्वर्ग्यः सत्यफलोदय इति पाठे स्वर्गार्थं तैस्तैर्वाक्यैर्विहितोपि धर्मः सत्यमबाधितं फलं मोक्षारब्धं तदुदयाय भवति विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुत्या संयोगपृथक्कन्यायेन दर्भेन्द्रियकामस्य जुहुयादिति वाक्यांतरेण नित्यस्या

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच धर्माः पितामहे नोक्ताराजधर्माश्रिताः शुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हसि पार्थिव ॥ १ ॥ भीष्म उवाच सर्वत्र विहितो धर्मः सत्यप्रेत्य तपःफलं ॥ बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया ॥ २ ॥ यस्मिन् यस्मिंस्तु विषये यो यो याति विनिश्चयं ॥ स तमेवाभिजानाति नान्यं भरतसत्तम ॥ ३ ॥ यथा यथा च पर्येतिलोकं तत्र मसारवत् ॥ तथा तथा विरागो त्रजायते नात्र संशयः ॥ ४ ॥ एवं व्यवसिते लोके बहुदोषे युधिष्ठिर ॥ आत्ममोक्षनिमित्तं वै यते तमतिमान्नरः ॥ ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच नष्टे धने वादारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ॥ यया बुद्ध्यानुदेच्छो कं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ६ ॥ भीष्म उवाच नष्टे धने वादारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ॥ अहो दुःखमिति ध्यायन् शोकस्यापचितिं चरेत् ॥ ७ ॥

पिदभ्रं इन्द्रियार्थत्वमिव स्वर्गाद्यर्थानामपियज्ञादीनां विद्यार्थत्वमिष्टं केवलकाम्यस्यापि धर्मस्य परंपरया परमपुरुषार्थत्वमाह बद्धिति पाठांतरं तु नादरणीयम् ॥ २ ॥ यस्मिन्निति विद्यातदिच्छाचित्तसंस्कारस्वर्गपुत्रादिकामेषु यस्मिन् विषये द्वारभूते कामे अभिजानाति श्रेयस्त्वेन ॥ ३ ॥ पर्येति पर्यालोचयति तेनैव द्वारेण चित्तशुद्धौ सत्यां असारं तृणादितद्वत्तुच्छं ॥ ४ ॥ व्यवसिते निश्चिते लोके स्थावरादिसत्यलोकपर्यंते बहुदोषेऽश्वर्यतारतम्यक्षयिष्णुत्वादिदोषबहुले दोषदर्शननिश्चयेन वैराग्ये सतीत्यर्थः व्यवस्थिते इति पाठे विविधरूपेणावस्थिते सति ॥ ५ ॥ तन्मेतां मे ॥ ६ ॥ ध्यायन् अतो न्यदार्तमिव श्रुतेरात्मनो न्यत्सर्वदुःखस्वरूपमिति श्रुत्यनुमानादिना आलोचयन् अपचितिं चरेत् तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेरात्मज्ञानार्थं शोकप्रतीकारहेतुं शमादिकमनुतिष्ठेदित्यर्थः ॥ ७ ॥